

PROP DE VOSALTRES

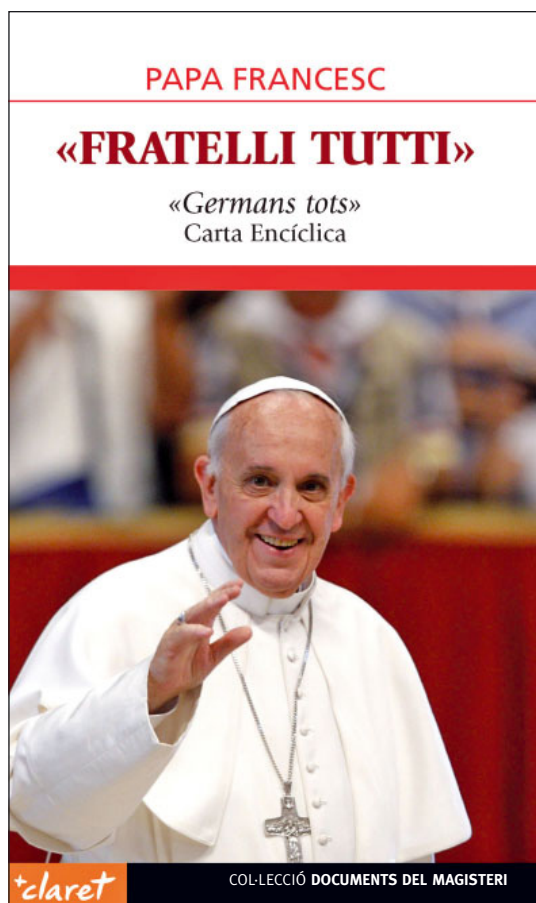
Un canvi de mentalitat

Benvolguts diocesans:

Quan escrivim alguna cosa pensant en els altres volem transmetre sentiments, comunicar alguna notícia o donar consells. Almenys això és el que em passa a mi. I ho fem sempre basant-nos en les nostres pròpies experiències o recorrent a escrits d'altres persones que ens suggereixen aspectes profitosos per a la nostra vida.

Durant les últimes setmanes he llegit alguns articles i informes sobre la situació actual que m'han portat a una reflexió sobre la meua vida personal i sobre la influència que les meves paraules o escrits exerceixen en els altres. Es repeteixen les mateixes idees de les primeres setmanes de la pandèmia, en el mes de març; es donen idèntics consells; s'accentuen les restriccions i les mesures sanitàries. I tot això ens produeix un gran temor i incertesa perquè augmenten els contagis amb les consegüents defuncions al nostre voltant. Hi ha una certa perplexitat i rebuig davant del que passa, mentre els cristians vivim el temps de l'Advent i volem compassar la situació ambiental amb la nostra fe. Necessitem que Jesucrist il·lumini el nostre camí perquè no caiguem en el pou del descoratjament i ens enfortim amb la virtut de l'esperança.

Seguint per aquest camí, m'agradaria que tots tinguéssim una actitud més solidària amb els altres, vivint amb una actitud de major austeritat personal. No fa falta tenir-ho tot i al mateix temps. No vulguem acaparar coses amb aquesta sensació compulsiva i generalitzada. Examinem què és el més important en la nostra vida i ben segur que acaba-

rem pensant en les persones més que en els objectes o les coses al nostre servei. Que els cristians d'avui sàpiguen viure amb poc perquè comparteixen amb molt. I en el marc de l'austeritat utilitzeu la tendresa en les vostres relacions personals. Hi ha molta gent al nostre voltant que necessita una

paraula que animi, un gest que consoli, una actitud que l'ajudi a recobrar l'esperança.

Hi ha un altre *mantra* que s'escolta sovint: res no serà igual després d'aquesta pandèmia; hi haurà canvis importants en les estructures socials i en els ressorts anímics dels individus. Alguns informes s'esforcen a descriure els aspectes negatius d'aquesta societat que entre tots hem contribuït a construir; uns altres, s'atreveixen fins i tot a donar pautes per als futurs canvis.

Alguns conceptes estan en boca de tots: l'individualisme, el consumisme, la solitud, la por, l'oblit i el rebuig del semblant..., i tants d'altres.

El canvi és un fenomen corrent en totes les èpoques. Els cristians l'anomenem, des de sempre, «conversió», que és una profunda realitat en el cor de l'ésser humà i l'impulsa a mirar Crist per fer el bé a tothom.

Com ha de viure el cristià el futur més immediat? En aquesta ocasió us ho dic amb les paraules del papa Francesc a la seva última encíclica *Fratelli tutti*: «Anhele que en aquesta època [...] puguem fer renéixer entre tots un desig mundial de germanor [...]. Es necessita una comunitat que ens sostingui, que ens ajudi i en la qual ens ajudem els uns als altres a mirar cap endavant» (núm. 8). Parla més endavant de camins de retrobament, del gest de reconèixer l'altre, de recuperar l'amabilitat, de l'arquitectura i l'artesanía de la pau, del valor i el sentit del perdó, de la preocupació pels últims... És un bon camí per a un canvi millor, per a una autèntica conversió.

Amb la meua benedicció i afecte,

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Consell Presbiteral per implantar el Pla Pastoral

La Casa de l'Església-Acadèmia Mariana va acollir el 23 de novembre una reunió del Consell Presbiteral del Bisbat de Lleida. Els participants, respectant la distància i totes les mesures sanitàries a causa de la pandèmia, van reflexionar sobre la situació de la diòcesi. En concret es van centrar en les mesures que calen per aplicar el Pla Pastoral 2020-2024 i van abordar el objectius que consten en aquest document per a aquest curs. També van estudiar les

propostes necessàries per posar en pràctica tant l'activitat pastoral de les parròquies com les activitats socio-caritatives. Van abordar la possibilitat de combinar les activitats presencials amb les telemàtiques i van reiterar la necessitat de què els fidels es trobin a les esglésies respectant totes les mesures de seguretat establertes per les autoritats sanitàries en cada moment. En un altre punt de l'ordre del dia es va estudiar un informe sobre la Casa Sacerdotal.

CERCA DE VOSOTROS

Un cambio de mentalidad

Queridos diocesanos:

Quando escribimos algo pensando en los demás queremos transmitir sentimientos, comunicar alguna noticia o dar consejos. Al menos eso me ocurre a mí. Y lo hacemos siempre basándonos en nuestras propias experiencias o recurriendo a escritos de otras personas que nos sugieren aspectos provechosos para nuestra propia vida.

Durante las últimas semanas he leído algunos artículos e informes sobre la situación actual que me han llevado a una reflexión sobre mi vida personal y sobre la influencia que mis palabras o escritos ejercen sobre los demás. Se repiten las mismas ideas que durante las primeras semanas de la pandemia allá por el mes marzo; se dan idénticos consejos; se acentúan las restricciones y las medidas sanitarias. Y todo ello produce un gran temor e incertidumbre entre nosotros porque aumentan los contagios con los consiguientes fallecimientos a nuestro alrededor. Hay una cierta perplejidad y rechazo ante lo que ocurre mientras los cristianos vivimos el tiempo del Adviento y queremos acompañar la situación ambiental con nuestra fe. Necesitamos que Jesucristo ilumine nuestro caminar para que no sucumbamos en el pozo del desánimo y nos fortalezcamos con la virtud de la esperanza.

En esta línea me gustaría que todos tuviéramos una actitud más solidaria con los demás viviendo con una actitud de mayor austeridad personal. No hace falta tenerlo todo y al mismo tiempo. No queramos acaparar cosas en esta sensación compulsiva y generalizada. Examinemos qué es lo más importante en nuestra vida; seguro que acabamos pensando en las personas más que en los objetos o cosas a nuestro servicio. Que los cristianos de hoy sepan vivir con poco porque comparten con mucho. Y en el marco de la austeridad utilizada la ternura en vuestras relaciones personales. Hay mucha gente a nuestro alrededor que necesita una palabra que anime, un gesto que consuele, una actitud que le ayude a recobrar la esperanza.

Existe otro *mantra* que se escucha a menudo. Nada será igual después de esta pandemia. Habrá cambios importantes en las estructuras sociales y en los resortes anímicos de los individuos. Algunos informes se esfuerzan en describir los aspectos negativos de esta sociedad que entre todos hemos contribuido a construir; otros se atreven incluso a dar pautas para los futuros cambios.

Algunos conceptos están en boca de todos. El individualismo, el consumismo, la soledad, el miedo, el olvido y el rechazo del semejante... y tantos otros.

El cambio es un fenómeno corriente en todas las épocas. Los cristianos lo llamamos, desde siempre, «conversión» que es una profunda realidad en el corazón del ser humano y le impulsa a mirar a Cristo para hacer el bien a todos.

¿Cómo ha de vivir el cristiano en el futuro inmediato? En esta ocasión os lo digo con palabras del papa Francisco en su última encíclica *Fratelli tutti*: «Anhele que en esta época [...] podamos hacer renacer entre todo un deseo mundial de hermandad... Se necesita una comunidad que nos sostenga, que nos ayude y en la que nos ayudemos unos a otros a mirar hacia delante» (núm. 8). Habla más delante de caminos de reencuentro, del gesto de reconocer al otro, de recuperar la amabilidad, de la arquitectura y la artesanía de la paz, del valor y el sentido del perdón, de la preocupación por los últimos [...]. Es un buen camino para un mejor cambio, para una auténtica conversión.

Con mi bendición y afecto,

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Primera formació telemàtica del curs dels animadors de comunitat

El dissabte 21 de novembre els animadors de comunitat del Bisbat de Lleida es van retrobar telemàticament en una formació permanent. Hi van participar els dos coordinadors dels Animadors de Comunitat: Mn. Xavier Navarro (encarregat de la pastoral) i Montse Sánchez (encarregada de la formació d'animadors a l'IREL), així com una desena d'animadors de comunitat. La sessió fou conduïda per Montse Sánchez a través de la plataforma Zoom. El fil conductor fou l'animació bíblica de la Pastoral.

Els participants van fer una introducció al tema que aniran tractant, i van posar les bases sobre les quals es desenvoluparà la formació. Van posar de manifest la rellevància de la Paraula de Déu i de com aquesta ha de ser la font de la qual han de sorgir tota la resta d'accions pastorals.

«Fonamentats en la Paraula que és el mateix Crist, hem de ser nosaltres, en primer lloc, els que anem configurant la nostra vida, entorn la mateixa, fent-la present com a criteri per a veure, jutjar i actuar,

no com un afegit sinó com a eix i columna sobre la qual ens construïm», va dir Montse Sánchez. «Si nosaltres ens configurem amb aquesta Paraula, sabrem també fer-ne brollar totes les accions pastorals. Donant un sentit profund i sòlid que s'allunya d'un simple activisme pastoral, en el qual sovint podem tenir la temptació de caure», va afirmar Montse Sánchez.

Posteriorment, els participants van compartir les seves inquietuds i esperances, les seves dificultats i els nous projectes, com a família de servidors que s'estima, camina i treballa envers la implantació del Regne de Déu a la diòcesi de Lleida.

Les altres sessions d'aquesta formació permanent seran el 12 de desembre, el 16 de gener, el 20 de febrer i el 20 de març, a càrrec Mn. Xavier Navarro, Mn. Víctor Martínez i Assumpció Solà.

El programa de ràdio del Bisbat disponible a la plataforma Ivoox

El programa de ràdio «De Bat a Bat al Bisbat de Lleida» ja pot escoltar-se des de fa unes setmanes a la plataforma Ivoox que permet reproduir, descarregar i compartir àudios de tota mena de temàtiques i gèneres. I està disponible a tots els dispositius mòbils gràcies a aquesta eina. El programa «De Bat a Bat al Bisbat de Lleida» es va estrenar l'any 2011, és la veu a les ones de

la nostra diòcesi i l'any vinent complirà deu anys en antena.

La primera emissió que es va poder escoltar a la plataforma Ivoox va ser el programa d'homenatge a Mons. Francesc Xavier Ciuraneta, bisbe emèrit de Lleida, que va traspasar el passat 11 de novembre.

Diferents personalitats de la diòcesi van recordar la seva petjada a l'Església local de Lleida.

Diferents personalitats de la diòcesi van recordar la seva petjada a l'Església local de Lleida.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

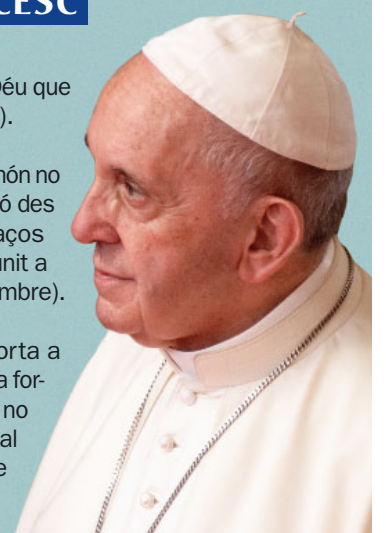
@Pontifex: «El bé comú requereix la participació de tothom, si cadascú posa de la seva part, i si no es deixa ningú fora, podem regenerar bones relacions a nivell comunitari, nacional, internacional i també en harmonia amb l'ambient» (9 setembre).

@Pontifex: «Avui, en el drama de la pandèmia, davant de tantes certeses que s'enfonsen, davant de tantes expectatives traïdes, amb el sentiment d'abandonament que ens oprimeix, Jesús ens diu a cadascú: «Ànims, obre el cor al meu

amor. Sentiràs el consol de Déu que et sosté» (13 de setembre).

@Pontifex: «Per al creient, el món no es contempla des de fora sinó des de dins, reconeixent els llaços amb els que el Pare ens ha unit a tots els éssers» (13 de setembre).

@Pontifex: «Jesús ens exhorta a obrir-nos de forma valenta a la força del perdó, perquè a la vida no tot es resol amb la justícia: cal l'amor misericordiós» (13 de setembre).

Benedicció de la nova porta lateral de l'església d'Alcoletge

El bisbe Salvador va beneir, el diumenge dia 22 de novembre de 2020, festivitat de Crist Rei, la nova porta lateral de l'església d'Alcoletge. La benedicció tingué lloc dins de la missa dominical concelebrada pel rector, Mn. Pere Canals. Assistiren a l'acte l'alcalde d'Alcoletge, Josep M. Gras, i els membres de la Corporació Municipal, l'industrial, artesà del ferro constructor de la porta i del cancell, Josep Carvajal, i bastants feligresos que ocupaven tota l'església, però en nombre limitat a causa de les mesures restrictives de la pandèmia. La participació en la celebració eucarística va estar animada per la coral Sant Miquel d'Alcoletge.

L'edifici parroquial, construït entre 1765 i 1773, en temps dels bisbes Manel Macías Pedrejón i J. A. Sánchez Ferragudo, és d'estil barroc on destaquen pel seu valor artístic

la façana principal i diversos baixos relleus al seu interior. Està en procés la gestió de ser declarat Bé Cultural d'Interès local (BCIL).

La construcció de la nova porta lateral, llargament reivindicada pels

feligresos de mobilitat reduïda, ha estat finançada, amb un cost final aproximat de 24.000 euros, pel Bisbat de Lleida, l'IEI ens que depèn de la Diputació Provincial i l'Ajuntament d'Alcoletge.

Els bisbes aproven la instrucció pastoral *Un Déu de vius*

L'Assemblea plenària dels bisbes espanyols va aprovar el mes passat la instrucció pastoral *Un Déu de vius, sobre la fe en la resurrecció, l'esperança cristiana davant la mort i la celebració de les exèquies*. El document assenyalava la resurrecció de Jesucrist com l'esdeveniment central de tota la història de la salvació de Déu amb la humanitat i, per tant, el fet que esclareix el seu sentit. Si aquest missatge és alterat o malinterpretat, es destrueix la fe cristiana en Déu Pare de Jesucrist. En la perspectiva de la «jerar-

quia de veritats» no estem davant una veritat secundària: si aquesta esperança s'enfosquis o es dissipés, ja no podríem anomenar-nos de veritat cristians.

El text, que serà publicat pròximament, recull els reptes pastorals i la situació actual entorn de l'experiència de la mort i recull la fe de l'Església entorn de la mort, la resurrecció i la vida eterna. El text incideix també en la importància d'acompanyar en el moment de la mort i en la celebració de les exèquies cristianes.

Nomenament

El bisbe de Lleida, Salvador Giménez, ha nomenat a **Antònia Filella Pujol** presidenta de Vida Creixent de la Diòcesi de Lleida. El Bisbe

li agraeix la seva disponibilitat i amb la confiança que desenvoluparà generosament el seu servei en bé de la nostra Església particular.

Mn. Gaspar Mora
Professor emèrit de la FTC

REFLEXIONS

L'alegria de Nadal i de Pasqua

Nadal i Pasqua són les dues grans festes de l'any cristià, que celebren els dos misteris del Senyor Jesús: l'Encarnació del Fill de Déu fet Home, i la seva Mort i Resurrecció salvadores. Totes dues festes estan marcades per l'alegria de la vida nova; cadascuna, però, amb els seus accents propis en una simfonia que esclata de llum i de cants.

Nadal és l'alegria de la vida trobada després de la recerca, l'esperança, el desig; l'alegria dels pastors i dels mags, símbol de tots els qui busquen, i troben la vida en la feble llum del portal.

Pasqua és l'alegria de la vida aconseguida després de la prova, de l'esforç, del treball; l'alegria trobada després del sofriment i de la negació.

Nadal és l'alegria de la vida que esclata allà on no s'hauria buscat mai; l'alegria de la vida senzilla, pobre, silenciosa, la vida amorosa i forta en la feblesa.

Pasqua és l'alegria de la vida transfigurada, la vida que troba la plenitud en l'amor entregat fins a la donació total de la mort.

Nadal és l'alegria de la vida compartida amb tots els petits, febles, oprimits, víctimes d'un món injust i inhumà; molt poderós però que no pot destruir la felicitat de les benaurances.

Pasqua és l'alegria de la vida ressuscitada, que ningú no ens podrà prendre, la vida viscuda en una eternitat de comunió amb el Senyor i amb tots els escampats per la història que han sabut perdre per guanyar, donar-se per trobar-se, la fe dels quals només Ell ha conegut.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

14. □ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Nm 24,2-7.15-17a / Sl 24 / Mt 21, 23-27]. Sant Joan de la Creu (†1591), prev. carmelità (reformador de l'orde) i dr. de l'Església; sants Just i Abundi, mrs. a Baeza; sant Dioscor, noi mr.; sant Nicasi, bisbe i mr.

15. ■ Dimarts [So 3,1-2.9-13 / Sl 33 / Mt 21,28-32]. Sant Valerià, bisbe; sant Urber, prev. a Osca; santa Cristiana (Nina), esclava mr.; santa Silvia, vg.; sant Bonaventura de Pistoia, prev. servita.

16. ■ Dimecres [Is 45,6b-8.18. 21b-26 / Sl 84 / Lc 7,18b-23]. *Urgell i St. Feliu de Llobregat*: □ Sant Josep Manyanet (1833-1901), prev. d'Urgell, nat a Tremp, fund. Fills i Filles de la Sagrada Família (SF, 1870); sants Ananies, Azaries i Misael, joves companys de Daniel; santa Albina, vg. i mr.; santa Adelaida (o Alícia) de Borgonya (s. X); beata Maria dels Àngels, vg. carmelitana.

17. ■ Dijous [Gn 49,1-2.8-10 / Sl 71 / Mt 1,1-17]. Sant Joan de Mata,

prev. provençal, cofundador dels Trinitaris (OSST, 1198); sant Llätzer, germà de Marta i Maria, de Betània, ressuscitat per Jesús; sant Esturmí, abat; sant Franc de Sena.

18. ■ Divendres [Jr 23,5-8 / Sl 71 / Mt 1,18-24]. Mare de Déu de l'Esperança, o bé Expectació del part, anomenada popularment «de la O» (antífonas); sant Gracià, bisbe; sant Adjutori, mr.

19. ■ Dissabte [Jt 13,2-7.24-25a / Sl 70 / Lc 1,5-25]. Sant Nemesi, mr.;

sant Anastasi I, papa (399-401) i mr.; beat Urbà V, papa (occità, 1362-1370); santa Fausta, mare de família, mr.; santa Eva, mare dels humans.

20. ■ Diumenge vinent, IV d'Advent (lit. hores: 4a setm.) [2S 7,1-5.8b-12. 14a.16 / Sl 88 / Rm 16,25-27 / Lc 1, 26-38]. Sant Benjamí, patriarca; sant Domènec (Domingo) de Silos, abat benedictí; sant Macari, prev. i màrtir.

Diumenge III d'Advent (B)

COMENTARI

«El Senyor m'ha enviat a portar la Bona Nova als desvalguts»

Ens és impossible copsar plenament qui és Jesús. Per això el Nou Testament ens el presentarà de formes diverses. Avui l'Evangeli ens el presenta com a Llum. Joan vingué a donar testimoni de la Llum, perquè per ell tothom arribés a la fe. Ell mateix no era la Llum; venia només a donar-ne testimoni. Joan és conscient de la seva realitat, no es vol apropiari del que no és. Per això proclama ben clarament que *no és el Messies, ni Elies el Profeta; simplement és la veu que crida: Aplaneu el camí al Senyor. Per això jo batejo només amb aigua...* Ara cal que arribi aquell que bateja amb l'Esperit Sant. Però de fet ja és present: *Tot i que no el coneixeu ja teniu entre vosaltres el qui ve després de mi.*

Isaïes parla de la seva missió com a profeta: *L'Esperit del senyor Déu reposa sobre meu, perquè el Senyor m'ha ungit, m'ha enviat a portar la Bona Nova als desvalguts, a curar els cors adolorits, a proclamar als captius la llibertat, i als presos el retorn de la llum, a proclamar l'any de gràcia del Senyor.* És enviat a proclamar una bona notícia, una bona notícia que és alliberament i consol. El profeta sintetitza en ell mateix la missió de tot el poble de Déu, de tots els servents del Senyor. I ens parla del *nuvi i de la núvia coberts amb mantell de felicitat*; ens fa pensar en l'amor sponsalici de Déu pel seu poble. Jesús és també el Servent del Senyor per excel·lència, i s'aplicarà a ell mateix les primeres paraules d'Isaïes; ell ha vingut a portar la bona nova sobretot als pobres, als oprimits, als empresonats. A això ha vingut Crist al nostre món: a parlar-nos de l'amor de Déu per tots nosaltres i a fer-lo present amb la seva vida. Per això Pau, a la segona lectura ens diu: *Viviu sempre contents, no us canseu mai de pregar, doneu gràcies en tota ocasió.* Com no ens hem de sentir plens de joia en saber que Déu ha vingut al món sobretot pels pobres, pels adolorits pels presos, que ha vingut a portar la llum, la llibertat, la gràcia, l'amor? Aquesta és també la missió de l'Església i aquesta és la nostra missió.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 61,1-2a.10-11)

L'Esperit del Senyor Déu reposa sobre meu, perquè el Senyor m'ha ungit, m'ha enviat a portar la bona nova als desvalguts, a curar els cors adolorits, a proclamar als captius la llibertat, i als presos el retorn de la llum, a proclamar l'any de gràcia del Senyor. Aclamo el Senyor ple de goig, la meva ànima celebra el meu Déu, que m'ha mudat amb vestits de victòria, m'ha cobert amb un mantell de felicitat, com el nuvi coronat amb una diadema, com la núvia que s'engalana amb joiells. El Senyor Déu farà germinar el benestar i la glòria davant de tots els pobles com la terra fa créixer la brotada o el jardí fa néixer la sembra.

▶ Salm responsorial (Lc 1)

R. *La meva ànima celebra el meu Déu.*

La meva ànima magnifica el Senyor, / el meu esperit celebra Déu que em salva, / perquè ha mirat la petitesa de la seva serventa. / Des d'ara totes les generacions em diran benaurada. R.

Perquè el Totpoderós obra en mi meravelles. / El seu nom és sant, / i l'amor que té als qui creuen en ell / s'estén de generació en generació. R.

Ompli de béns els pobres, / i els rics se'n tornen sense res. / Ha protegit Israel, el seu servent, / s'ha recordat del seu amor. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica (1Te 5,16-24)

Germans, viviu sempre contents, no us canseu mai de pregar, doneu gràcies en tota ocasió. Això és el que Déu vol de vosaltres en Jesucrist. No sufoqueu l'Esperit, no desestimeu els dons de profecia, examineu-ho tot i quedeu-vos allò que trobeu bo, guardeu-vos de tota ombra de mal. Que Déu mateix, el Déu de la pau, us faci del tot sants, i guardi totalment irrepressibles el vostre esperit, la vostra ànima i el vostre cos per quan retorni vostre Senyor Jesucrist. Déu, que us crida, és digne de tota confiança; ell ho farà així.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 1,6-8.19-28)

Déu envià un home que es deia Joan. Era un testimoni; vingué a donar testimoni de la Llum, perquè per ell tothom arribés a la fe. Ell mateix no era la Llum; venia només a donar-ne testimoni. Quan els jueus van enviar-li, des de Jerusalem, sacerdots i levites per interrogar-lo, el testimoni de Joan fou aquest. Li preguntaren: «Qui ets tu?» Ell, sense cap reserva, confessà clarament: «Jo no soc el Messies.» Li preguntaren: «Qui ets, doncs? Elies?» Els diu: «No el soc.» «Ets el Profeta que esperem?» Respongué: «No.» Li digueren: «Doncs, qui ets? Hem de donar una resposta als qui ens han enviat: què dius de tu mateix?» Digué: «Soc una veu que crida en el desert: "Aplaneu el camí del Senyor", com diu el profeta Isaïes.» Alguns dels enviats, que eren fariseus, li preguntaren encara: «Per què bateges, doncs, si no ets el Messies, ni Elies, ni el Profeta?» Joan els respongué: «Jo batejo només amb aigua, però, tot i que no el coneixeu, ja teniu entre vosaltres el qui ve després de mi; jo no soc digne ni de deslligar-li la corretja del calçat.» Això va passar a Betània, a l'altra banda del Jordà, on Joan batejava.

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 61,1-2a.10-11)

El Espíritu del Señor, Dios, está sobre mí, porque el Señor me ha ungido. Me ha enviado para dar la buena noticia a los pobres, para curar los corazones desgarrados, proclamar la amnistía a los cautivos, y a los prisioneros la libertad; para proclamar un año de gracia del Señor. Desbordo de gozo en el Señor, y me alegro con mi Dios: porque me ha puesto un traje de salvación, y me ha envuelto con un manto de justicia, como novio que se pone la corona, o novia que se adorna con sus joyas. Como el suelo echa sus brotes, como un jardín hace brotar sus semillas, así el Señor hará brotar la justicia y los himnos ante todos los pueblos.

▶ Salmo responsorial (Lc 1)

R. *Me alegro con mi Dios.*

Proclama mi alma la grandeza del Señor, / se alegra mi espíritu en Dios, mi salvador; / porque ha mirado la humildad de su esclava. / Desde ahora me felicitarán todas las generaciones. R.

Porque el Poderoso ha hecho obras grandes en mí; / su nombre es santo, / y su misericordia llega a sus fieles / de generación en generación. R.

A los hambrientos los colma de bienes / y a los ricos los despide vacíos. / Auxilia a Israel, su siervo, acordándose de la misericordia. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Tesalonicenses (1Tes 5,16-24)

Hermanos: Estad siempre alegres. Sed constantes en orar. Dad gracias en toda ocasión: esta es la voluntad de Dios en Cristo Jesús respecto de vosotros. No apaguéis el espíritu, no despreciéis las profecías. Examinadlo todo; quedaos con lo bueno. Guardaos de toda clase de mal. Que el mismo Dios de la paz os santifique totalmente, y que todo vuestro espíritu, alma y cuerpo, se mantenga sin reproche hasta la venida de nuestro Señor Jesucristo. El que os llama es fiel, y él lo realizará.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 1,6-8.19-28)

Surgió un hombre enviado por Dios, que se llamaba Juan: este venía como testigo, para dar testimonio de la luz, para que todos creyeran por medio de él. No era él la luz, sino el que daba testimonio de la luz. Y este es el testimonio de Juan, cuando los judíos enviaron desde Jerusalén sacerdotes y levitas a que le preguntaran: «¿Tú quién eres?». Él confesó y no negó; confesó: «Yo no soy el Mesías». Le preguntaron: «Entonces, ¿qué? ¿Eres tú Elías?». Él dijo: «No lo soy». «¿Eres tú el Profeta?». Respondió: «No». Y le dijeron: «¿Quién eres, para que podamos dar una respuesta a los que nos han enviado? ¿Qué dices de ti mismo?». Él contestó: «Yo soy la voz que grita en el desierto: "Allanad el camino del Señor", como dijo el profeta Isaías». Entre los enviados había fariseos y le preguntaron: «Entonces, ¿por qué bautizas si tú no eres el Mesías, ni Elías, ni el Profeta?». Juan les respondió: «Yo bautizo con agua, en medio de vosotros hay uno que no conocéis, el que viene detrás de mí, y al que no soy digno de desatar la correa de la sandalia». Esto pasaba en Betania, en la otra orilla del Jordán, donde Juan estaba bautizando.